

Nr 36.

Ankom till Riksdagens kansli den 6 juni 1910 kl. 10,30 f. m.

Memorial, i anledning af kamrarnas beslut beträffande 9 § i det vid utskottets betänkande nr 29 fogade förslag till förordning om inkomst- och förmögenhetsskatt jämte motsvarande delar af de till förordningen hörande särskilda anvisningar till ledning vid taxeringen.

Enligt bevillningsutskottets vid dess betänkande nr 29 fogade förslag till förordning om inkomst- och förmögenhetsskatt skulle 9 § i förordningen erhålla följande lydelse:

»Vid uppskattning af inkomst ur inkomstkälla, som i 7 § förmäles, må, utom i det fall, att ersättning för bestridande af särskilda med tjänst eller uppdrag förenade kostnader, hvarom i 8 § förmäles, blifvit af staten särskildt anvisad, afdrag ske för alla utgifter för inkomstens förvärfvande och bibehållande, såsom

arrende- eller hyresafgift;

frälseränta och annan afgäld, som det ålegat någon att utgöra såsom ägare af fast egendom;

utgifter för fast egendoms brukande och skötsel samt för underhåll af fastighet och inventarier;

aflöning, kost och öfriga utgifter för de i skattskyldigs verksamhet använda biträden och arbetare;

kontors- och andra förvaltningskostnader; äfvensom

kostnad för utöfning af vetenskap, konst eller handaslöjd;
 så ock för afgifter till pensions-, änke- och pupill-, understöds- eller annan sådan kassa, i hvilken det ålegat någon på grund af hans tjänst att vara delägare.

För värdeminskning å byggnader äfvensom å grufvor, inventarier och annan dylik egendom, som användts i skattskyldigs näring, må afdrag ske i den ordning, som angifves i de vid denna förordning fogade särskilda anvisningarna.»

Punkterna 1:o II och 5:o af de till förordningen hörande särskilda anvisningar till ledning vid taxeringen skulle enligt utskottets förslag lyda sålunda:

»1:o).

Inkomst af fast egendom.

I. — — — — —

II. Till inkomst af jordbruk med dess binäringar räknas den inkomst, som förvärfvas:

genom försäljning (ej realisation) af jordbrukets, ladugårdens och trädgårdens produkter äfvensom af kreatur;

genom mejerihandtering och annan handtering, som är att anse såsom binäring till jordbruket samt uteslutande eller hufvudsakligen afser förädling af det egna jordbrukets produkter eller den egna egendomens produkter eller beståndsdelar;

genom körslor samt uthyrning af dragare, maskiner och annan arbetskraft; äfvensom

genom direkt tillgodogörande för den skattskyldiges och hans familjs räkning af egendomens afkastning, härunder inbegripet hvad som åtgår för sådan tjänstepersonal, som uteslutande eller hufvudsakligen användes till personlig uppässning; skolande värdet häraf beräknas med ledning af ortens gällande försäljningspris.

Såsom kostnader för jordbruksfastighets brukande och skötsel komma särskildt i betraktande utgifter för:

lön och underhåll åt arbetspersonal, som uteslutande eller hufvudsakligen användes för jordbruket och dess binäringar, därvid dock afdrag ej få ske för underhåll, som bestrides med fastighetens produkter, och ej heller

för lön och underhåll åt den skattskyldiges hemmavarande barn, som deltaga i arbetet med egendomens skötsel, såframt de icke särskildt taxeras för inkomsten;

nyanskaffning (ej nyuppsättning) af dels levande inventarier och dels döda inventarier, hvad dessa sistnämnda beträffar dock endast i den mån nyanskaffningen icke ersatts med köpeskillingen för försålda eller värdet af i byte erhållna persedlar; ägande i följd häraf skattskyldig icke att under form af afskrifning göra afdrag för den värdeminskning å jordbruksinventarier, som förorsakas af slitning eller nötning;

underhåll af byggnader och andra anläggningar samt inventarier;

inköp af utsäde, foder och gödningsämnen o. d.; samt

försäkring af arbetspersonalen, byggnader, förråd och andra för jordbruket och dess binärningar (ej för personligt behof) afsedda inventarier.

Kostnad för sådana arbeten, som afse grundförbättring af egendom genom nybyggnad, nyodling, torrläggning o. d., får icke afdragas vid taxering af inkomst af jordbruk.»

5:o).

Vissa afdrag vid inkomstens uppskattning.

Afdrag är medgifvet:

1) för alla omkostnader för inkomstens förvärfvande och bibehållande äfvensom för utskylder med undantag af kronoutskylder.

Afdrag får således ej göras för omkostnader, som hänföra sig till den skattskyldiges person, såsom lefnadskostnader i allmänhet, hyra för egen bostad o. d.

Däremot är afdrag medgifvet för allt, som kan inrymmas under begreppet driftkostnader eller i fråga om inkomst af arbetsanställning, tjänst eller pension är att anse såsom kostnader för fullgörande af arbetsanställning, tjänst eller tjänsteuppdrag. Dit höra t. ex. kostnader för hyra och underhåll af arbetslokaler, för lön och underhåll af arbetspersonal, förvaltningskostnad, accis, ränta å lånt rörelsekapital, resekostnader och ökning i lefnadskostnader, då skattskyldig för sin verksamhet måste vistas utom den vanliga boningsorten o. s. v. I sistnämnda fall får dock icke afdragas högre belopp än därför utgående ersättning, såvidt sådan blifvit anvisad. Då för dessa kostnaders bestridande särskild ersättning anvisats af staten, får, vid det förhållande, att denna ersättning enligt 8 § icke

taxeras såsom inkomst, afdrag för kostnaderna ej äga rum. Såsom driftkostnad räknas icke den skattskyldiges eget arbete eller ränta å hans eget kapital, äfven om han i sina räkenskaper belastar sin affär med utgifter härför. Ej heller må afdrag äga rum för lön och underhåll åt hemmarvarande barn, som deltaga i rörelsen eller yrket, såframt de icke särskildt taxeras för sin inkomst däraf.

Äfven indirekta kostnader, som hänföra sig till den skattskyldiges verksamhet, få afdragas. Hit hör värdeminskning, som äfven med noggrant underhåll och aktsam vård drabbar byggnader och inventarier, hvilka användas i den skattskyldiges verksamhet, likasom ock den värdeminskning å grufvor, stenbrott o. d., som uppkommer genom utnyttjandet däraf. Afdrag härför får vid taxering ske under form af viss efter värdeminskningen afpassad årlig afskrifning; dock att i fråga om inventarier, som användas i jordbruksnäring, gäller hvad under 1:o här ofvan är stadgad.

Vidare må afdrag ske

2) för vissa utgifter, som icke stå i direkt sammanhang med den skattskyldiges verksamhet, men som han gjort för att trygga sig och sin familj i händelse af olycksfall, sjukdom eller dödsfall. Härunder falla pensionsavgifter, premier för lifförsäkring o. d. Rätten till afdrag för försäkringspremier är emellertid begränsad till 200 kronor, hvilket belopp afser den utgift, som den skattskyldige verkligen fått vidkännas för försäkringen, d. v. s. hvad som återstår efter afdrag af den återbetalning af premier, hvilken under året till äfventyrs ägt rum under form af vinstutdelning e. d. Om vinstutdelningens belopp skulle öfverstiga hvad såsom premie för ifrågavarande slags försäkring under året utbetalats, anses öfverskottet vara beskattningsbar inkomst.

Slutligen äger afdrag rum

3) för vissa utgifter, som minska den skattskyldiges skatteförmåga och hvilka få afdragas från den sammanräknade inkomsten, nämligen ränta å allt slags gäld, om räntan ej afdragits såsom driftkostnad, sådan förlust å den skattskyldiges verksamhet, som ej är att anse såsom kapitalförlust, undantagsförmåner och årligt understöd eller andra sådana utbetalningar, som grunda sig på en rättslig eller frivilligt åtagen förpliktelse utöfver den genom lag ålagda försörjningsplikten. Hvad som utgifvits till hemmarvarande familjemedlemmar får icke afdragas.»

Vid oförmälda 9 § hade herr Nilsson i Bonarp, med instämmande

af herrar O. A. Ericsson och J. Olofsson afgifvit en reservation, däri yrkats, att paragrafen måtte erhålla följande lydelse:

»Vid uppskattning — — — — —

— — — — — inventarier;
 aflöning, kost och öfriga utgifter för de i skattskyldigs verksamhet använda biträden och arbetare samt hemmavarande barn öfver 15 år, för de sistnämnda dock ej till högre belopp än 200 kronor för hvarje barn;
 kontors- och — — — — —

— — — — — särskilda anvisningarna.»

Dessutom hade i reservationen yrkats, att, i händelse af bifall till reservanternas förslag till lydelse af 9 §, ändring måtte vidtagas äfven i motsvarande delar af särskilda anvisningarna.

Vid behandlingen af utskottets författningsförslag hafva båda kamrarna antagit det förslag, som innefattades i omförmälda vid 9 § afgifna reservation.

I anledning häraf lärer det åligga utskottet att afgifva förslag till den ändring i de till förordningen hörande särskilda anvisningarna, som enligt i reservationen framställt och af kamrarna bifallet yrkande bör vidtagas i anledning af den beslutade ändringen i 9 §.

I någon annan punkt än de här ofvan intagna lärer förändring i följd af den beslutade ändringen i 9 § ej erfordras. Punkterna 1:o II och 5:o) synas däremot böra ändras i följande afseenden.

Den afdelning af punkten 1:o) II, som inledes med orden: »Såsom kostnader för jordbruksfastighets brukande och skötsel komma särskildt i betraktande utgifter för», torde böra erhålla följande ändrade lydelse:

»lön och underhåll åt arbetspersonal, som uteslutande eller hufvudsakligen användes för jordbruket och dess binäringar, därvid dock afdrag ej får ske för underhåll, som bestrides med fastighetens produkter; skolande i fråga om lön och underhåll åt den skattskyldiges hemmavarande barn, som deltaga i arbetet med egendomens skötsel, nedan angifna regler komma till tillämpning;

nyanskaffning — — — — —

— — — — — inventarier.

För lön och underhåll åt hemmavarande barn, som deltagar i arbetet med egendomens skötsel, äger skattskyldig göra afdrag med fulla värdet af omförmälda förmåner, därest barnet särskildt taxeras för sin inkomst. Är sådant hemmavarande barn öfver 15 år, må, ändock att detsamma icke

särskildt taxeras för inkomst, afdrag ske för värdet af förmåner af nyssnämnda slag till belopp af högst 200 kronor.»

Beträffande punkten 5:o) synes ur näst sista stycket af mom. 1 böra uteslutas slutmeningen, så lydande: »Ej heller må afdrag äga rum för lön och underhåll åt hemmavarande barn, som deltaga i rörelsen eller yrket, såframt de icke särskildt taxeras för sin inkomst däraf», och i stället inskjutas ett nytt stycke af innehåll motsvarande det här ofvan till införande i punkten 1:o) II föreslagna stycket.

Utskottet får alltså hemställa,

att, i anledning af Riksdagens i sammanhang med beslutet angående lydelsen af 9 § i förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt fattade beslut om ändring i motsvarande delar af särskilda anvisningarna, Riksdagen må besluta de jämkningar i punkterna 1:o) II och 5:o) af oförmälda anvisningar, som här nedan finnas angifna:

1:o)

Inkomst af fast egendom.

I. — — — — —

II. Till inkomst af jordbruk med dess binäringar räknas den inkomst, som förvärfvas:

genom försäljning — — — — försäljningspris.

Såsom kostnader för jordbruksfastighets brukande och skötsel komma särskildt i betraktande utgifter för:

· lön och underhåll åt arbetspersonal, som uteslutande eller hufvudsakligen användes för jordbruket och dess binäringar, därvid dock afdrag ej får ske för underhåll, som bestrides med fastighetens produkter; skolande i fråga om lön och underhåll åt den skattskyldiges hemmavarande barn, som deltaga i arbetet med egendomens skötsel, nedan angifna regler komma till tillämpning;

nyanskaffning — — — — —

— — — — — inventarier.

För lön och underhåll åt hemmavarande barn, som deltagar i arbetet med egendomens skötsel, äger skatt-

skyldig göra afdrag med fulla värdet af omförmälda förmåner, därest barnet särskildt taxeras för sin inkomst. Är sådant hemmavarande barn öfver 15 år, må, ändock att detsamma icke särskildt taxeras för inkomst, afdrag ske för värdet af förmåner af nyssnämnda slag till belopp af högst 200 kronor.

Kostnad för sådana — — — — —
 — — — — — af jordbruk.

5:o)

Vissa afdrag vid inkomstens uppskattning.

Afdrag är medgifvet:

- 1) för alla — — — — — kronoutskylder.
 Afdrag — — — — — bostad och dylikt.
 Däremot — — — — — utgifter härför.

För lön och underhåll åt hemmavarande barn, som deltagar i rörelse eller yrke, äger skattskyldig göra afdrag med fulla värdet af omförmälda förmåner, därest barnet särskildt taxeras för sin inkomst. Är sådant hemmavarande barn öfver 15 år, må, ändock att detsamma icke särskildt taxeras för inkomst, afdrag ske för värdet af förmåner af nyssnämnda slag till belopp af högst 200 kronor.

Äfven indirekta — — — — — är stadgadt.

Vidare må afdrag ske

- 2) för vissa — — — — — inkomst.
 Slutligen äger afdrag rum
 3) för vissa — — — — — afdragas.

Stockholm den 6 juni 1910.

På bevillningsutskottets vägnar:

ALEXIS HAMMARSTRÖM.